

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال – تورنتو
۱۷ فبروری ۲۰۱۴

گزارش مختصری از محفل با شکوه «سیاهکل در آئینه تاریخ»

بخشی از محفل «بزرگداشت سیاهکل»

همان طوری که قبلاً نیز اعلام گردیده بود، به یاد جانبازان سیاهکل و ادامه راه آن و بزرگداشت از نفس پدیده ای به نام «سیاهکل» به تاریخ ۱۵ فبروری ۲۰۱۴ که مصادف با ۴۳مین سالگرد آن حرکت دلیرانه و با شکوه می باشد، از طرف ((فعالان چریکهای فدائی خلق ایران)) - تورنتو) محفلی برگزار گردید که در آن بیش از ۱۲۰ تن آنهم در هوای ۱۴ درجه زیر صفر اشتراک نموده بودند.

سالون بزرگداشت که با عکسهای عده زیادی از جانبازان سیاهکل و بقیه اعضای سازمان چریکهای فدائی خلق ایران در طول این سالها مزین شده بود، به علاوه آن که خیل جانبازان آن سازمان را که همه آگاهانه برای رهایی انسان از قید اسارت سرمایه و امپریالیزم به وسیله حافظان نظم مبتی بر سرمایه یعنی رژیم های سفاک و خونریز شاه و شیخ به خون

کشانیده شده اند، نمایان می سازد؛ پشتکار و سلیقه قابل تحسین برگزارکنندگان محفل را نیز بازتاب می داد، به خصوص عکس بسیار بزرگی از جنگلهای سیاهکل که تمام دیوار عقب تریبون را پوشانیده و رنگ سرخی که با آن نام سازمان نوشته شده بود، می توانست بیننده را در اعماق آن جنگل، که برکهای خونین آن زیر چکمه های رژیم شاه و بعد تر ارتجاع آخندی خرد می شد، با خود ببرد؛ به نحوی هماهنگی محتوای سخن را با عکسها و رسامی ها می رسانید، که می توان برای آماده سازان آن تبریک گفت.

محفل که به وسیله همکار پورتال خانم «سهیلا دهماسی» گردانندگی می شد، سرساعت اعلان شده یعنی هفت بعد از ظهر با «سرود انترناسیونال» آغاز یافته، به تعقیب آن خانم «دهماسی» چگونگی روند برنامه را که در کل ۴ بخش را احتوا می نمود، چنین اعلام داشت:

۱- قرائت پیام همکارگرمی پورتال خانم «رحیمه توخی» و به دنبال آن سخنرانی مهمان جلسه آقای «چنگیز قبادی فر»

۲- طرح سؤالات حضار و پاسخ بدانها از طرف سخنران

۳- موسیقی

۴- شعر و باز هم پاسخ به سؤالات

در قسمت اول برنامه، از آنجائی که همکار گرمی پورتال خانم «توخی» روی معاذیر صحنی، خود در محفل حضور نداشتند، همسر و همزم شان همکار دیگر پورتال مبارز نستوه آقای «توخی» پیام همسر شان را که به آدرس محفل نگاشته شده بود، به علاوه پارچه شعری از خانم «توخی» زیر عنوان «ز رد خیزش ما» تقدیم حضار نمود که با کف زدنهای ممتد استقبال گردید. تمام این سخنرانی را زیر عنوان «ز رد خیزش ما» در صفحه همین امروز می توانید بخوانید.

به دنبال ختم خواندن پیام خانم «توخی»، آقای «چنگیز قبادی فر» به مثابه سخنران اصلی به صحبت آغاز نموده، بعد از ابراز خیر مقدم از جانب خود و برگزارکنندگان محفل برای فرد فرد حضار صحبت شان را از بستر پیدایش افکار مبارزه مسلحانه در شرایط اختلاف شاه آغاز و به تعقیب ضمن رد هجویات و جعلیات دستگاه های تبلیغاتی رژیم آخندی ایران در باب تاریخ مبارزاتی «چریکهای فدائی خلق ایران» و جانبازان اسطوره ماندنش، بر درس آموزی از آن حرکت انقلابی سترگ در مقطع کنونی تأکید ورزید. متن کامل آن در صفحه همین امروز، زیر عنوان «سیاهکل در آئینه تاریخ» قابل دسترسی می باشد.

با ختم سخنرانی، بنا بر پیشنهاد حضار جلسه، تفریح کوتاهی که به صرف غذا انجامید، از طرف گرداننده جلسه اعلام شد.

بخش دوم محفل با طرح سؤالات و پاسخ بدانها، با نظم آموختنی و قابل ستایشی ادامه یافت. سؤال کنندگان بین یک الی سه دقیقه وقت داشتند، تا پرسش شان را مطرح دارند، پاسخگو هم برای پاسخ به هر سؤال حدود ۵ دقیقه وقت داشت. به همین روال بعد از پاسخ به پرسش ۱۰ تن از سؤال کنندگان، بخش سوم برنامه که موسیقی بود، آغاز یافت.

در این بخش برنامه، یک تن از هنرمندان ایران آقای «شهرز» که با سازهای فولکلور و کلاسیک ایران آشنائی داشت و در ۳ زبان فارسی - دری، کردی و ترکی آواز می خواند، با آهنگها و سرود های رزمی که برای اکثر حضار آشنا بود و این را می شد از استقبال گرم و همراهی آنها با موزیک دریافت، محفل را در شور خاصی فرو برد.

در چهارمین قسمت برنامه، یک تن از فعالان چریکهای فدائی خلق ایران، به نام «محمود» پارچه شعری از شاعر مبارز و رزمنده دلیر خلق ایران زنده یاد «سعید سلطانیور» را که زیر عنوان «چهار حرف» و به ارتباط کلمه «چریک» تقریباً دو سال بعد از حماسه «سیاهکل» سروده شده بود، با صدای گیرا و آهنگین قرائت نمود. - می توانید شعر را در صفحه امروز پورتال زیر عنوان «چهار حرف» مطالعه نمایند.

با ختم خواندن شعر، دوباره پاسخ به سؤالات آغاز یافت که با تأسف به نسبت کمی وقت، برخی از سؤالات بی پاسخ باقی ماند.

درس هائی که باید از این محفل آموخت:

۱- نخستین درسی که می باید از این محفل آموخت، وقت شناسی برگزارکنندگان و مهمانان محفل بود. یعنی خلاف اکثر محافلی که ما افغانها دایر می نمائیم و بیش از نصف وقت معینه فدای سر مهمانان عزیزی می گردد که نه به وقت خود ارزشی قایل اند و نه هم به وقت دیگران، محفل طبق برنامه مدونه، به ساعت ۷ شام آغاز و به ساعت ۱۱ شب خاتمه یافت.

۲- نظم جلسه، رعایت وقت معینه به وسیله حضار شرکت کننده در بحث، درس دیگری بود که جا دارد از آن بیاموزیم، خصوصاً برای ما هائی که وقتی پشت تربیون قرار می گیریم و چنان به تذکرات گرداننده برنامه نیز وقع نمی گذاریم تو گوئی از اساس چیزی به نام گوش نداریم و آن تذکرات را نمی شنویم، چنین طرز تربیتی سخت آموزنده و سودمند می باشد. چه بعد از ۴۰ سالی که از عمر مبارزاتی هریک از ما می گذرد، سرانجام باید بیاموزیم که صحبت خود را به صورت فشرده و مؤثر در چوکات وقت معین بیان داریم.

۳- حفظ ادب در جریان پرسش و پاسخ و پرسنده را دشمن ندانستن، اگر از جانب آقای «قبادی فر» آموزنده بود، از جانب دیگر تفاهم آن عده از دوستانی که وقت برای پاسخ به پرسش آنها کفایت نکرد، می تواند درسی باشد برای ما تا به محض آن که پرسش ما پاسخ نیافت، سر و صدا راه نینداخته، آسمان و زمین را به باد فحش و ناسزا نگیریم.

۴- با در نظر داشت آن که در موضوعی با چنین پهنا و اهمیت تاریخی، اعتقادی، سیاسی، هیچ گاهی نمی تواند در بین بیش از ۱۰۰ شرکت کننده، یک نظر واحد وجود داشته باشد، به نظر من، قید زمانی ۴ ساعت در کل نمی تواند وقت کافی به شمار آید. پیشنهاد مشخصم برای برگزار کنندگان گرامی چنین جلساتی این است که یا وقت را بیشتر و طولانیتر در نظر بگیرند و یا این که از گنجاینیدن برنامه های متنوع در همچو جلساتی خود داری بورزند.

در خاتمه در پاسخ به سؤال یک تن از حضار که نمی خواست اینهمه در مورد اهمیت سیاهکل بحث صورت گیرد و از تحركات نظامی بزرگتر از آن یاددهانی می نمود، هرچند آقای «قبادی فر» نیز پاسخی در زمینه ابراز داشتند، به مثابه یکی از شنوندگان حاضر در جلسه که حماسه سیاهکل را در درازنای تاریخ تعقیب نموده است، باید عرض بدارم:

به یقین تکامل مبارزه بعد از حماسه سیاهکل به خصوص در جریان سقوط شاه و از آن هم مهمتر، رزم خلقهای دلیر ترکمن صحرا و کردستان از لحاظ نظامی سطوح بالاتری را می تواند بازتاب دهند، مگر چه می تواند بزرگتر و با عظمت تر از نطفه گذاری سیاهکل باشد، تا بعد از ۴۳ سال بتواند در سرمای زمستان کانادا، اینهمه انسان را از راه های دور و نزدیک گرد هم آورد؟